

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Pace peste pământul și neamul ro-mân!

Pace peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul acestui neam!

Pace vouă, străjeri din cetate! Vin cuvânt pe pământ, și faceți-Mi primirea în carte, fiilor! Taina Mea cu voi în mijlocul acestui neam Îl ține pe Dumnezeu aproape, căci este nevoie de Dumnezeu pe pământ, și de aceea Eu, Domnul și Păstorul turmei creștine, Îmi găsesc locuri și suflete iubitoare și le dăruiesc darul credinței ca să pot prin ele să fiu între oameni pe pământ, căci am spus și iarăși spun: E greu fără Dumnezeu pe pământ, o, fiilor.

Și de ce acest greu? Fiindcă oamenii păcătuiesc mult și prea mult, și s-ar nărui cerul și pământul de acest foc nestins din oamenii care ard prin păcat, căci am spus că păcatul este moarte, și, mai ales, păcatul Îl alungă pe Dumnezeu din om, și n-are Domnul prin ce și prin cine să mai stea între oameni pe pământ, de vreme ce I se închide peste tot dreptul Său ca Făcător al cerului și al pământului, căci oamenii, aproape toți M-au dat de peste ei, iar diavolul are împărăție întărită în oameni și iată-l stăpân peste facerea Mea și a omului, și zic oamenii că nu este Dumnezeu, iar această nebunie este boala multora și zic aceștia ca niște nebuni, zic că nu este Dumnezeu ca să poată ei să-și înmulțească fărădelegea și să nu fie oprți să facă această călcare peste așezarea întocmită de Dumnezeu peste cer și pământ, peste facerea toată și legile ei, și iată, Mi-am făcut loc prielnic cu voi și la voi și stau pe pământ cu voi și cuvintez și vă așez să-Mi împărțiți cuvântul ca să pot lucra prin cuvânt, o, fiilor, căci este scris în Scripturi să vin cu oștirile de sfinți și să-Mi vestesc numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Iată, în curând voi scoate deasupra istoria Mea cea de aproape șaptezeci de ani de cuvânt pe pământul român, căci am spus prin glasul trâmbiței Mele Verginica, am spus că toate vor fi scrise și date de știre din mijlocul acestui neam care-Mi află prin voi izvorul și cuvântul Meu peste pământ în vremea Mea cu voi, că mulți vor cerceta cu de-amănuntul precum este scris, și vor crește înțelepciunea și credința și faptele credinței, mai întâi prin cei care vor crede, și apoi prin cei care n-au drag de Dumnezeu în inima lor, dar vor tresări de dorul de Mine mulți dintre ei și vor dori după legea cea sfântă a lui Dumnezeu și va fi înviere din păcat, fiilor, căci Eu, Domnul, nu M-am trudit în zadar, și nu i-am trudit în zadar pe cei ce au stat sub crucea venirii Mele cuvânt peste pământ, din anul 1955 până la voi, și am avut iubire mare în cuvânt, și toate cuvintele au soarta să se împlinescă și n-au fost rostite de gura Mea în zadar, o, și de aceea am spus mereu că mare este înaintea Mea poporul care a crezut, dacă au auzit glasul Meu grăindu-le lor, căci Eu prin acest cuvânt fac înnoire și lucrez ca la început când am făcut cerul și pământul și toată facerea, în mijlocul căreia l-am așezat apoi pe omul cel zidit de mâna Mea, de cuvântul cel dintre Mine și Tatăl și de mâna Mea, luând țărână în mână și zidindu-l după chipul și asemănarea Mea pe om, așa cum a fost rostit cuvântul cel dintru început.

O, fiilor, așa lucrez și azi, și fericiți au fost și sunt cei deștepți cu mintea și cu inima și cu credința, care a încăput din plin în ei și au luat ei în ei cuvântul Meu cel rostit la început prin trâmbița Mea, și apoi prin toată așezarea înaintea cuvântului Meu a poporului care M-a însoțit, și cu care Eu, Domnul, am grăit în această vreme de șaptezeci de ani, o, și vine lumina peste această istorie, care se face carte deschisă și lumină peste pământ, căci Eu sunt lumina lumii precum este scris, și iată, atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt, și am avut în toate vremile pe cei ce M-au purtat ca să fiu pe pământ și ca să lucrez prin cuvânt rostit,

prin duhul proorociei, o, fiilor, o, și nu știu cei ce se cred și se dau deștepți, nu știu ei taina Mea între oameni, nu știu ei cât lucrez Eu de mult și cât de mult iubesc să-Mi fac loc cu iubirea Mea între oameni ca să pot și cu ei pe pământ și ca să nu poată satana cel vrăjmaș să-Mi strivească facerea și munca și așezarea Mea între oameni, și iată-l acum, la sfârșit, ostent de răutatea cea asupra Mea și încercând încă să-Mi stea împotriva până la sfârșitul luptei lui împotriva lui Dumnezeu Făcătorul, căci el nu are facere, și vrea să-l piardă pe om, căci prin om a căzut acest înger când a căzut de lângă Dumnezeu, și de atunci Îmi este vrăjmaș, dar nu poate mai mult decât îi este îngăduit, căci Eu sunt Mielul Tatălui și am scris pe frunte și pe haină nume nou, și oștiri de sfinți biruitori Mă însoțesc și iată-Mă în luptă ca să-Mi culc vrăjmașul, căci așa este scris!

O, fii ai oamenilor și ai necredinței care desparte pe om de Dumnezeu Făcătorul, nu veți putea nădăjdi în minciuna stăpânitorului acestui veac, căci Eu sunt Cel ce sunt, și sunt în luptă cu el încă de la început și-i știu planurile cele vrăjmașe pe Dumnezeu și pe om, și-Mi este milă de cei înșelați de fața vopsită a lui satana, duhul păcatului, în care el ține oamenii de pe pământ, și iată, păcatul aduce omul la deznădejde apoi, că nu se pricepe satana decât la răul pe care-l lucrează asupra omului, dar Eu, Domnul, sunt în luptă cu el ca să-i smulg prada, și iată de ce vin pe pământ!

O, nu de altceva vin și cuvintez între cei cu darul credinței în ei, o, nu de altceva vin. Vin să biruiesc pe cel ce strică neamul omenesc și îl hrănește cu duhul păcatului, iar păcatul este moarte, este despărțirea între om și Dumnezeu așa cum a făcut satana la început, dar vin Eu acum, la sfârșit de timp, și înnoiesc totul și fac înviere. Pun totul la loc iarăși și așez împărăția Mea în om pe pământ și strivesc puterea păcatului și pun credința și darurile ei și rodul ei îl pun înaintea Mea, și iată ce înseamnă duminica aceasta, duminica ortodoxiei, întâia duminică a postului mare, că în această duminică biserica lui Iisus Hristos rostește cartea care binecuvintează pe cei credincioși și anatemizează pe cei ce slujesc duhului potrivnic, duhul necredinței și al rătăcirii de Dumnezeu a oamenilor, o, și nu altceva înseamnă pomenirea duminicii ortodoxiei, nu strângere de bani cu farfuria prin biserici, ci despărțirea întinericului de lumină prin cuvânt rostit, căci satana, lupul cel înțelegător, a luat pe deasupra haină de preot și păstor și mi-a ologit turma și mersul cel fără de păcat al turmei cea împrăștiată peste tot, iar ea nu mai are păstori cu milă pentru ea și vin s-o păstoresc Eu, precum este scris să fac, și să-i întreb pe slujitori de ce n-au păstorit turma, și iată, lucrez după Scripturi, și din ele iau ca să-Mi lucrez lucrarea și să-l rușinez pe satana cel vopsit și să-l scot de sub haină de păstor, căci este mincinosul vestit în Scripturi că se va ivi ca un înșelător ca să-Mi culce la pământ turma și mersul celor credincioși ai Mei.

O, n-are omul minte. Să nu mai spună omul că are. Cine are minte este cel ce înțelege minciuna cu numele de satană, și dă să se ferească și să se tragă sub mâna Mea ca să-l ocrotesc, o, și de aceea te păstoresc aparte, neam român, că tu ești fiu al strămoșilor credincioși Domnului și ești din spiță bună și aleasă de Dumnezeu pentru slava Sa, o, și voi face mult bine pe pământ prin neamul român, și iată, trebuie rugă pentru ca să vină înțelepciune de sus pentru lucrarea binelui cel făcător de pace și de armonie, căci unde este pace este Domnul cu tot binele, cu toată ocrotirea, cu toată iubirea Sa.

O, nimeni nu cere în rugăciune ajutor și biruință asupra lui antichrist, vrăjmașul Meu și al omului. Nu este rugăciune bisericească să ceară ea la Dumnezeu dezgolirea armatei antichriste și răsturnarea acestor vrăjmași ai bisericii Mele, ai copiilor lui Dumnezeu de pe pământ, și iată-l pe antichrist ascuns sub veșmânt de biserică și cu nume de păstor de turmă creștină, în vreme ce el ucide Duhul lui Dumnezeu din oameni, căci oamenii păcătuiesc și n-au păstori să-i povățuiască spre viața cu Dumnezeu.

Acum două mii de ani a venit iubirea pe pământ la cei păcătoși ca să-i ierte, și cine ar putea iubi atât? Iată-Mă! Din nou vin! Eu sunt iubirea.

O, fii români, faceți-vă iubire ca să fiți veșnici. Iubirea nu cade niciodată căci ea înseamnă Dumnezeu, și-Mi las peste voi binecuvântare mare ca să puteți de partea credinței, o, fii români. Voi sunteți neamul lui Dumnezeu la sfârșit de timp și aveți în mijlocul vostru cortul lui Dumnezeu sălășluit între voi cu cuvântul Meu. Mă voi arăta cu voi peste pământ și cu biserica drepte credințe și vor apune rătăcirile și nu vor mai fi cărări strâmbe, ci numai calea Mea și voi spune: *«Iată calea, mergeți pe ea!»*.

Pacea Mea o așez și la sfârșitul cuvântului Meu de azi.

Pace ție, neam român!

Pace ție, cetate a cuvântului Meu, și vouă, străjeri ai cetății!

Pace vouă, fiilor cu care Eu, Domnul, Îmi desfăc calea și iubirea de pe ea ca să meargă pe ea cei mântuiți care biruiesc păcatul și merg cu Mine pe cale spre Tatăl, căci Eu la Tatăl voiesc să-i trag pe toți, precum este scris, o, fiilor. Amin, amin, amin.

20-02/05-03-2023